

32004D0418

10.6.2004.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 208/73

KOMISIJAS LĒMUMS**(2004. gada 29. aprīlis),****ar ko nosaka pamatnostādnes par Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas (RAPEX) vadību un paziņojumiem, kas sniedzami saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu***(izzināts ar dokumenta numuru K(2004) 1676)***(Dokuments attiecas uz EEZ)***(2004/418/EK)*

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par vispārējo preču drošību ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta 1. punkta trešo daļu,

apspriedusies ar komiteju, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 15. pantu,

tā kā:

(1) Ar Direktīvu 2001/95/EK tiek izveidota Kopienas ātrās ziņošanas sistēma (RAPEX), lai dalībvalstis un Komisija varētu ātri apmainīties ar informāciju par pasākumiem un rīcību saistībā ar precēm, kas nopietni apdraud patērētāju veselību un drošību.

(2) RAPEX sistēma palīdz novērst situāciju, kad patērētājiem tiktu piegādātas preces, kas rada nopietnu risku to veselībai un drošībai, tā atvieglo tirgus uzraudzības un citu dalībvalstīs veikto izpildes darbību efektivitātes un konsekvences monitoringu, veidodama pamatu, lai noteiktu, vai ir nepieciešama rīcība Kopienas līmenī.

(3) Paziņošanas procedūra, kas noteikta Direktīvas 2001/95/EK 11. pantā, paredz informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par pasākumiem un rīcību saistībā ar bīstamām precēm, kas nerada nopietnu risku patērētāju veselībai un drošībai.

(4) Lai efektīvi darbotos Direktīvā 2001/95/EK paredzētā paziņošanas procedūra, Komisijai un dalībvalstu kompetentajām iestādēm vajag konsekventi īstenot minētās direktīvas attiecīgos noteikumus, jo īpaši īstenojot koncepciju par nopietnu risku un tādiem riskiem, kuru ietekme nesniedz vai nevar sniegties ārpus vienas dalībvalsts teritorijas, bet kuri var radīt interesi visām dalībvalstīm.

(5) Lai atvieglotu RAPEX un 11. pantā minētās paziņošanas procedūras darbību, pamatnostādnēm jāietver paziņojuma standartveidlapa un kritēriji, kā paziņojumus klasificēt pēc to steidzamības pakāpes. Pamatnostādnēm turklāt jānosaka praktiski noteikumi, tostarp termiņi, kas paredzēti paziņošanas procedūras dažādiem posmiem.

(6) Pamatnostādnes jāadresē tām valstu iestādēm, kas ieceltas par RAPEX kontaktiestādēm un ir atbildīgas par Direktīvas 2001/95/EK 11. pantā minēto paziņošanas procedūru. Komisijai pamatnostādnes jāizmanto kā atsauces dokuments, vadot RAPEX sistēmu un 11. pantā minētās paziņošanas procedūru,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Komisija pieņem pamatnostādnes, kas papildina Direktīvu 2001/95/EK par Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas (RAPEX) vadību un paziņojumiem, kuri sniedzami saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu.

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

Pamatnostādnes ir izklāstītas šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 29. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
David BYRNE

PIELIKUMS

PAMATNOSTĀDNES

par Kopienas ātrās paziņošanas sistēmas (RAPEX) vadību un par paziņojumiem, kas sniedzami saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu

SATURS

1. Ievads
2. RAPEX vispārējā darbības joma
3. Nopietna riska identificēšanas kritēriji
4. RAPEX paziņojumu saturs
5. RAPEX paziņojumu iesniegšanas un izplatīšanas termiņi
6. Rīcība pēc RAPEX paziņojumu saņemšanas
7. Komisijas veiktā paziņojumu pārbaude
8. Informācijas apmaiņas tīkls RAPEX sistēmā
9. Koordinācija starp RAPEX un citiem paziņošanas mehānismiem
10. Paziņojumi saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu

PIELIKUMI

- I. Paziņojuma veidlapa
- II. Atbildes veidlapa
- III. Paziņojuma forma rotaļlietām
- IV. Valstu kontaktiestādēm noteiktie termiņi
- V. Komisijas kontaktiestādei noteiktie termiņi

1. IEVADS

1.1. Pamatnostādņu pamatojums un mērķi

Ar Direktīvu 2001/95/EK ⁽¹⁾ par preču vispārējo drošību (turpmāk tekstā – Direktīva 2001/95/EK) tiek izveidota Kopienas ātrās ziņošanas sistēma (RAPEX), lai dalībvalstis un Komisija varētu ātri apmainīties ar informāciju par pasākumiem un rīcību saistībā ar patēriņa precēm, kas rada nopietnu risku patērētāju veselībai un drošībai, ja Kopienas tiesību aktos nav īpašu noteikumu ar tādu pašu mērķi.

Turklāt paziņošanas procedūra, kas noteikta Direktīvas 2001/95/EK 11. pantā, paredz informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par pasākumiem un rīcību saistībā ar patēriņa precēm, kas nerada nopietnu risku patērētāju veselībai un drošībai.

Šīs procedūras ietilpst Direktīvas 2001/95/EK noteikumos, un to mērķis ir nodrošināt piemērojamo drošības prasību efektīvu un konsekventu izpildi.

RAPEX sistēmas mērķi ir šādi:

- a) nodrošināt ātru informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par pasākumiem un rīcību saistībā ar patēriņa precēm, jo tās rada nopietnu risku patērētāju veselībai un drošībai;
- b) informēt dalībvalstis un Komisiju par nopietna riska pastāvēšanu vēl pirms pasākumu pieņemšanas vai rīcības veikšanas;
- c) iegūt informāciju par rīcību, ko saņēmējas dalībvalstis veikušas pēc paziņojuma saņemšanas, un izplatīt šo informāciju visām dalībvalstīm;

lai:

- a) novērstu tādu preču piegādi patērētājiem, kas rada nopietnu risku to veselībai un drošībai, vajadzības gadījumā izņemot tās no aprites tirgū vai atsaucot no patērētājiem;
- b) atvieglot tirgus uzraudzības efektivitātes un konsekvences monitoringu un dalībvalstīs veiktās izpildes darbības;
- c) noteikt, vai ir vajadzīga rīcība Kopienas līmenī, un vajadzības gadījumā izveidot pamatu tās veikšanai;
- d) sekmēt Kopienas preču drošības prasību izpildi un iekšējā tirgus pareizu darbību.

Direktīvas 2001/95/EK 11. pantā paredzētais paziņošanas mehānisms palīdz arī novērst bīstamu preču (kas nerada nopietnu risku) piegādi patērētājiem un dalībvalstu veikto tirgus uzraudzības darbību monitoringu.

Direktīva 2001/95/EK paredz “izveidot nesaistošas pamatnostādnes, kuru mērķis ir sniegt vienkāršus un skaidrus kritērijus un praktiskus noteikumus, kas, balstoties uz gūto pieredzi un jaunām attīstības tendencēm, var mainīties, tikt uzlaboti vai pielāgoti, lai atvieglotu RAPEX efektīvu darbību starp Komisiju un dalībvalstu kompetentajām iestādēm ⁽²⁾, “citiem vārdiem sakot, šīs pamatnostādnes ir domātas, lai atvieglotu efektīvu un konsekventu Direktīvas 2001/95/EK noteikumu piemērošanu paziņošanas procedūrām.””

Pamatnostādņu mērķi ir šādi:

- a) noskaidrot RAPEX darbības jomu no operatīvā viedokļa,
 - nosakot konceptuālu pamatu direktīvas noteikumiem, kas saistīti ar precēm, kuras rada nopietnu risku, un jo īpaši kritērijus, kā piemērot “nopietna riska” koncepciju,
 - sniedzot norādījumus par pasākumu, rīcības un situāciju veidiem, par kuriem jāziņo,
 - sniedzot norādījumus, kā Komisijai paziņot par ražotāju vai izplatītāju brīvprātīgi veiktajiem pasākumiem, kuri saskaņoti ar iestādēm vai kurus pieprasījušas iestādes,
 - sagatavojot kritērijus, kā identificēt “vietēja rakstura notikumus” (gadījumus, kad attiecīgā riska sekas nesniedzas vai nevar sniegties ārpus vienas dalībvalsts teritorijas), kuri varētu interesēt visas dalībvalstis, jo tādā gadījumā par tiem jāziņo,
 - nosakot kritērijus, kā paziņot Komisijai informāciju par bīstamām precēm, kad dalībvalsts vēl nav izlēmusi veikt pasākumus vai rīkoties,
 - identificējot preces, uz kurām attiecas īpašas līdzvērtīgas informācijas apmaiņas sistēmas un kuras tādēļ neietilpst RAPEX darbības jomā,
 - klasificējot un indeksējot paziņojumus atkarībā no to steidzamības pakāpes;

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

⁽²⁾ Šajā dokumentā termins “dalībvalstis” nozīmē visas valstis, kas pieder Eiropas Savienībai, kā arī tās valstis, kas ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses.

- b) noteikt, kādam jābūt paziņojumu saturam, jo īpaši, kāda informācija un dati tiek pieprasīti un kādas veidlapas izmanto RAPEX sistēmā;
- c) noteikt, kādai jābūt dalībvalstu rīcībai pēc paziņojuma saņemšanas un kāda informācija jāsniedz par šo turpmāko rīcību;
- d) aprakstīt, kā Komisijai jārikojas ar paziņojumiem un informāciju par turpmāko rīcību;
- e) noteikt RAPEX dažādo posmu izpildes termiņus;
- f) definēt un dokumentēt praktiskos noteikumus, kādi ir nepieciešami RAPEX darbībai Komisijas un dalībvalstu līmenī, un visus attiecīgos tehniskos datus.

Šīs pamatnostādnes sniedz arī norādījumus par paziņošanas procedūru saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu, noskaidrojot, kāda ir minētās procedūras darbības sfēra, norādot sīkāk, kāds ir paziņojumu saturs, un izveidojot sistēmu, kā rīkoties ar paziņojumiem un sniegt tos.

1.2. Pamatnostādņu statuss un turpmākā attīstība

Statuss

Šīs ir pamatnostādnes par sistēmas darbību. Pamatnostādnes ir pieņēmusi Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm Direktīvas 2001/95/EK komitejā, ievērojot konsultāciju procedūru.

Tāpēc tās noder par atsaucis dokumentu, piemērojot Direktīvas 2001/95/EK ar RAPEX saistītos noteikumus, kā arī sniedzot paziņojumus saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu.

Turpmākā attīstība

Šīs pamatnostādnes vajadzēs pielāgot, balstoties uz gūto pieredzi un jaunām attīstības tendencēm. Komisija pēc vajadzības tās aktualizēs vai grozīs pēc apspriešanās komitejā, kas minēta Direktīvas 2001/95/EK 15. pantā.

1.3. Pamatnostādņu adresāti

Pamatnostādnes ir adresētas tām dalībvalstu iestādēm, kurām paredzēts piedalīties RAPEX sistēmā kā kontaktiestādēm un kuras ir atbildīgas par direktīvas 11. pantā minēto paziņošanas procedūru. Komisijai jāizmanto pamatnostādnes kā atsaucis dokuments, vadot RAPEX un direktīvas 11. pantā minēto paziņošanas procedūru.

2. RAPEX VISPĀRĒJĀ DARBĪBAS JOMA

2.1. *To preču definīcija, uz kurām attiecas Direktīva 2001/95/EK, un šīs definīcijas piemērošanas kritēriji RAPEX nolūkos*

Direktīvas 2001/95/EK noteikumus (jo īpaši par RAPEX procedūru) piemēro patēriņa precēm, kas rada nopietnu risku patērētājiem, ja Kopienas tiesību aktos nav īpašu normu ar tādu pašu mērķi. RAPEX sistēma attiecas uz tādām precēm kā, piemēram, rotaļlietas, sadzīves elektriskās ierīces, šķiltavas, bērnu aprūpes priekšmeti, automobiļi un riepas utt.

Preces, uz kurām attiecas Direktīva 2001/95/EK, ir minētas tās 2. panta a) punktā:

prece ir jebkura prece – ieskaitot precī pakalpojuma sniegšanas sakarā – kas paredzēta patērētājiem vai ko loģiski paredzamos apstākļos varētu lietot patērētāji pat tad, ja tā nav viņiem paredzēta; kuru vērtēšanas vai citā nolūkā piegādā vai dara pieejamu tirdzniecības gaitā, un kas var būt jauna, lietota vai atjaunota.

Īpaši svarīgi ir šādi elementi:

- precēm jābūt paredzētām un piegādātām vai darītām pieejamām patērētājiem, vai
- tās loģiski paredzamos apstākļos varētu lietot patērētāji pat tad, ja tās nav viņiem paredzētas. Jābūt ietvertām arī precēm, kas no profesionālās lietošanas sfēras pāriet patēriņa tirgū. Citiem vārdiem sakot, preces, kas sākotnēji izveidotas profesionālai lietošanai un ko atļauts laist tirgū kā profesionāliem paredzētas preces, kuras vēlāk realizētas arī patērētājiem,

— preces, kas saņemtas pakalpojuma sniegšanas sakarā: Direktīva 2001/95/EK attiecas arī uz precēm, kas piegādātas vai darītas pieejamas patērētājiem saistībā ar tiem sniegtu pakalpojumu. Patērētājiem bieži vien ir darītas pieejamas konkrētu pakalpojumu ietvaros (piemēram, mašīnu noma). Iekārtas, ko pakalpojuma sniedzējs lietojis, lai sniegtu pakalpojumu, neietilpst Direktīvas 2001/95/EK darbības jomā, jo īpaši iekārtas, kurās patērētāji pārvietojas vai ceļo un kuras darbina pakalpojuma sniedzējs.

2.2. Preces, kas neietilpst RAPEX darbības jomā, jo uz tām attiecas specifiskas un līdzvērtīgas prasības par ātru informācijas apmaiņu

Turpmāk minētās preces neietilpst RAPEX darbības jomā, jo uz tām attiecas līdzvērtīgi paziņošanas mehānismi, ko paredz Kopienas tiesību akti:

- farmaceutiskie līdzekļi, uz kuriem attiecas Direktīvas 75/319/EEK ⁽¹⁾ un 81/851/EEK ⁽²⁾,
- aktīvi implantējamas medicīnas ierīces, uz kurām attiecas Direktīva 90/385/EEK ⁽³⁾, medicīnas ierīces, uz kurām attiecas Direktīva 93/42/EEK ⁽⁴⁾ un *in vitro* diagnostikas medicīnas ierīces, uz kurām attiecas Direktīva 98/79/EEK ⁽⁵⁾,
- cilvēku pārtika un dzīvnieku barība, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁶⁾.

Papildu informāciju par saistību starp dažādām paziņošanas procedūrām, ko paredz Kopienas tiesību akti, var atrast 9.1. nodaļā un atsevišķajā "Dokumentā ar norādījumiem par saistību starp Direktīvu 2001/95/EK un dažām nozaru direktīvām" ⁽⁷⁾.

2.3. Pasākumi, lēmumi un rīcība, par ko jāziņo RAPEX sistēmā

Orientējošs saraksts ar dalībvalstu kompetento iestāžu dažāda veida pasākumiem un rīcību, par ko jāziņo RAPEX sistēmā, ir dots Direktīvas 2001/95/EK 8. pantā. Šo pasākumu un rīcības mērķis ir:

- radīt nosacījumus pirms preces realizācijas tirgū,
- pieprasīt, lai prece būtu marķēta ar brīdinājumiem par jebkādiem riskiem,
- brīdināt patērētājus par risku, kas saistīts ar precī,
- uz laiku vai galīgi apturēt preces piegādi, piegādes piedāvājumu vai izstādīšanu,
- organizēt preces izņemšanu no tirdzniecības vai atsaukšanu no patērētājiem,
- dot rīkojumu ražotājiem un izplatītājiem izņemt precī no tirdzniecības, atsaukt no patērētāju lietošanas un iznīcināt to.

Citi pasākumi un rīcība, ko iestādes var pieņemt vai veikt un par ko jāziņo, ir šādi:

- vienošanās ar ražotājiem un izplatītājiem par nepieciešamās rīcības veikšanu, lai novērstu preču radītos riskus,
- vienošanās ar ražotājiem un izplatītājiem par to, kā kopīgi organizēt preču izņemšanu no tirdzniecības, atsaukšanu no patērētāju lietošanas un iznīcināšanu vai jebkādu citu attiecīgu rīcību,
- vienošanās ar ražotājiem un izplatītājiem par to, kā koordinēt preces atsaukšanu no patērētāju lietošanas un tās iznīcināšanu.

Dalībvalstīm jāziņo par visiem šiem pasākumiem pat tad, ja tos var pārsūdzēt vai tie jau ir pārsūdzēti attiecīgajā valstī, vai uz tiem attiecas publicēšanas prasība. Dalībvalstīm paziņojumā jānorāda, vai pasākums ir galīgs (jo ražotājs vai importētājs to nav apstrīdējis, vai arī tas ir galīgi apstiprināts), vai to var pārsūdzēt (vai arī tas jau ir izdarīts). Jebkurā gadījumā par visām turpmākajām pasākuma statusa izmaiņām jāziņo Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 147, 9.6.1975., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/38/EK (OV L 139, 10.6.2000., 28. lpp.).

⁽²⁾ OV L 317, 6.11.1981., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/37/EK (OV L 139, 10.6.2000., 25. lpp.).

⁽³⁾ OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 031, 01.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.).

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

Ražotāju un izplatītāju pienākums saskaņā ar 5. pantu ir informēt valsts iestādes par brīvprātīgu rīcību vai pasākumiem, kas veikti, lai novērstu riska rašanos patērētājam. Iestādēm jāinformē Komisija par šiem brīvprātīgajiem pasākumiem, ja prece rada nopietnu risku (skat. 4.3. nodaļu).

2.4. Cita informācija par nopietniem riskiem, ko var sniegt RAPEX sistēmā

Dalībvalstis var darīt Komisijai zināmu:

- jebkuru informāciju par nopietna riska pastāvēšanu, kamēr vēl nav pieņemts lēmums par pasākumu vai rīcības veikšanu (12. panta 1. punkta trešā daļa). Šādos gadījumos RAPEX kontaktiestādes informē Komisiju arī par galīgo lēmumu,
- pasākumus saistībā ar specifisku ražošanas partiju, ko kāda dalībvalsts izņēmusi no tirgus, jo tā rada nopietnu risku, un to, kad visas šīs partijas vienības ir izņemtas no dalībvalsts tirgus,
- muitas iestāžu lēmumus par preču bloķēšanu vai noraidīšanu uz ES robežas, ja bloķētā vai noraidītā patērētāja prece rada nopietnu risku. Kontaktiestādēm jānodod šī informācija savas valsts muitas iestādēm (sīkākas ziņas skat. 8.3. nodaļā).

Komisija var saņemt informāciju par tām precēm no trešajām valstīm, kas rada nopietnu risku patērētāju veselībai, vai ar līdzvērtīgu paziņošanas sistēmu palīdzību, ko izveidojušas citas organizācijas, kurās ietilpst arī valstis, kas nav ES dalībvalstis. Komisija novērtē šo informāciju un var sniegt to dalībvalstīm.

Pārējām dalībvalstīm nav jādod formāla atbilde uz šāda veida papildu informāciju par nopietniem riskiem, ko var sniegt RAPEX sistēmā, un nav nepieciešams izmantot standartveidlapu.

2.5. Kritēriji tādu pasākumu paziņošanai, kas saistīti ar riskiem, kuru ietekme nesniedzas ārpus vienas dalībvalsts teritorijas

Rīcība un pasākumi, kas saistīti ar riskiem, kuru ietekme nesniedzas vai nevar sniegties ārpus vienas dalībvalsts teritorijas, neietilpst RAPEX darbības jomā.

Tomēr atsevišķos gadījumos šādi pasākumi un rīcība var interesēt citu dalībvalstu izpildiestādes. Lai novērtētu, vai pasākums, kas veltīts vietēja rakstura riskam, ietver tādu informāciju par preces drošību, kas var interesēt pārējās dalībvalstis, iestāde ņem vērā, vai, piemēram, pasākums ir pieņemts, reaģējot uz jaunu riska veidu, kas vēl nav minēts citos paziņojumos, vai tas ir saistīts ar jaunu risku, kas radies preču mijiedarbības rezultātā, vai arī bīstamību rada jauns preces veids vai kategorija.

RAPEX neietilpst pasākumi, kas saistīti ar lietotām precēm, kuras pārdevušas privātpersonas, un uz pēc pasūtījuma izgatavotām precēm, kuras rada nopietnu risku, ja pasākuma veicēja dalībvalsts no savā rīcībā esošās informācijas var secināt, ka šī prece nevar atrasties citā dalībvalstī.

Ņemot vērā preču brīvu apriti Eiropas līmenī, Eiropas ekonomikas atvērību un faktu, ka patērētāji iegādājas preces ne tikai savas valsts tirgū, bet arī ārzemēs atvaļinājuma laikā vai internetā, kontaktiestādēm tiek ieteikts ziņot par veikto rīcību gadījumos, kad nav īsti skaidrs, vai risks var būt nozīmīgs un vai tas var interesēt citas dalībvalstis.

3. NOPIETNA RISKA IDENTIFICĒŠANAS KRITĒRIJI

3.1. Nopietna riska definīcija Direktīvā 2001/95/EK un nopietniem riskiem vēltīto pamatnostādņu mērķi

Nopietns risks ir definēts Direktīvas 2001/95/EK 2. panta d) punktā šādi: nopietns risks “nozīmē jebkādu nopietnus draudus, kas prasa varas iestāžu ātru iejaukšanos, ieskaitot tos, kuru iedarbība nav tūlītēja”.

Nopietna riska definīciju raksturo divi pamatelementi. Pirmkārt, tā ietver visa veida nopietnus draudus patērētājiem, ko rada kāda prece (gan tūlītējus, gan ilgtermiņa skatījumā iespējamus draudus); otrkārt, attiecīgie draudi prasa ātru iejaukšanos.

Turpmākās apakšnodaļas sniedz vispārējas pamatnostādnes, kas iestādēm palīdzēs novērtēt riska nopietnību un izlemt, vai ir vajadzīga ātra iejaukšanās. To mērķis ir palīdzēt iestādēm identificēt gadījumus, kuriem piemēro nopietna riska koncepciju saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK. Šīs nodaļas pamatnostādnes nav izsmeļošas, un tās nepretendē uz visu iespējamo faktoru vērā ņemšanu. Valsts iestādēm jānovērtē katrs atsevišķais gadījums pēc tā būtības, ņemot vērā kritērijus, kas noteikti šajās pamatnostādnēs, kā arī pašu pieredzi un praksi, citus būtiskus apsvērumus un piemērotas metodes.

3.2. Riska nopietnības pakāpes kritēriji

Patēriņa prece var būt bīstama vienā vai vairākos raksturīgajos veidos. Bīstamība var būt dažāda (ķīmiska, mehāniska, elektriska, karstuma radīta, radiācija utt.). Bīstamība ir precei raksturīgais kaitējuma potenciāls, ko tā var nodarīt lietotāju veselībai un drošībai konkrētos apstākļos.

Katra bīstamības veida smagumu var norādīt, izmantojot skalu, kuras pamatā ir kvalitatīvi un dažkārt kvantitatīvi kritēriji, kas saistīti ar kaitējuma veidu, kuru preces spēj radīt.

Var gadīties, ka attiecīgo bīstamību spēj radīt ne visas atsevišķās preces, bet tikai daži no tirgū laistajiem priekšmetiem. Bīstamība jo īpaši var būt saistīta ar defektu, kas parādās tikai dažām noteikta tipa (zīmola, modeļa.....) tirgū laistajām precēm. Šādos gadījumos jāapsver varbūtība, vai precei ir šis defekts/bīstamība.

Bīstamības spēja materializēties, radot faktiski negatīvu ietekmi uz veselību/drošību, būs atkarīga no tā, kādā mērā patērētājs būs tai pakļauts preces lietošanas laikā, lietojot to atbilstoši paredzētajam lietošanas veidam vai atbilstoši preces kalpošanas laikā saprātīgi sagaidāmam lietošanas veidam. Turklāt dažos gadījumos konkrētai bīstamībai vienlaikus var būt pakļauta vairāk nekā viena persona. Visbeidzot, nosakot preces radītā riska līmeni, kad bīstamības smagumu apvieno ar pakļautību šai bīstamībai, jāņem vērā arī bīstamībai pakļautā patērētāja spēja novērst bīstamo situāciju vai reaģēt uz to. Tas ir atkarīgs no bīstamības acīmredzamības, sniegtajiem brīdinājumiem un tā, vai šai bīstamībai pakļautais patērētājs ir mazāk aizsargāts nekā parasti cilvēki.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, turpmāk sniegtā konceptuālā pieeja varētu palīdzēt varas pārstāvjiem izlemēt, vai patēriņa preces radīta specifiska bīstama situācija ir nopietns risks saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK.

Varas pārstāvim:

- pirmajā posmā jāizmanto A tabula, lai noteiktu bīstamības iznākuma nopietnību gan atkarībā no bīstamības smaguma, gan tās realizēšanās varbūtības paredzētās lietošanas apstākļos, kā arī iespējamo ietekmi uz veselību/drošību, kas saistīta ar precei raksturīgajām bīstamajām iezīmēm,
- otrajā posmā jāizmanto B tabula, lai turpinātu novērtēt iznākuma nopietnību atkarībā no patērētāju veida un – parastu pieaugušo gadījumā – tā, vai precei ir piemēroti brīdinājumi un aizsargelementi un vai bīstamība ir acīmredzama, lai varētu kvalitatīvi klasificēt riska līmeni.

B tabulā ir norādīta A tabulas rezultāta nopietnība gadījumos, kad pastāv nopietna riska situācija un kad izpildiestādēm vajag pieņemt lēmumu par ātru rīcību.

A tabula:

Riska novērtēšana: veselībai/drošībai nodarītā kaitējuma smagums un varbūtība

A tabulā ir apvienoti divi galvenie faktori, kas ietekmē riska novērtēšanu, proti, kaitējuma veselībai/drošībai smagums un varbūtība. Ir izveidotas turpmākās smaguma un varbūtības definīcijas, lai palīdzētu izvēlēties atbilstošās vērtības.

Smagums

Smaguma novērtēšanas pamatā ir apsvērumi, kādas sekas attiecīgās preces bīstamība potenciāli var atstāt uz veselību/drošību. Jāizveido klasifikācija, kas būtu specifiska katram bīstamības veidam ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Piemēram, dažiem mehāniskiem riskiem var ieteikt turpmāko definēto smaguma klasifikāciju, minot tipiskos savainojumus:

Nenožīmīgs	Nopietns	Ļoti nopietns
<2 % darba nespēja, kas parasti ir atgriezeniska un ko nav nepieciešams ārstēt slimnīcā	2-15 % darba nespēja, kas parasti ir neatgriezeniska, bet ko ir nepieciešams ārstēt slimnīcā	> 15 % darba nespēja, parasti neatgriezeniska
Nenožīmīgas grieztas brūces	Nopietnas grieztas brūces	Nopietni iekšējo orgānu savainojumi
Nenožīmīgi lūzumi	Rokas vai kājas pirksta zaudējums	Locekļu zaudējums
	Redzes kaitējums	Redzes zaudējums
	Dzirdes kaitējums	Dzirdes zaudējums

Novērtējot smagumu, jāņem vērā arī to cilvēku skaits, ko varētu skart bīstamas preces radītās sekas. Tas nozīmē, ka tādas preces radītu risku, kas apdraud vienlaikus vairāk nekā vienu personu (piemēram, uguns vai saindēšanās ar gāzi no gāzes iekārtas), vajag klasificēt kā smagāku nekā bīstamību, kas var skart tikai vienu personu.

Sākotnējā riska novērtēšanā jāaplūko risks, kas apdraud jebkuru personu, kura pakļauta preces iedarbībai, un to nemaina riskam pakļauto cilvēku skaits. Tomēr iestādēm, lemjot par veicamo rīcību, var būt savi likumīgi iemesli ņemt vērā kopējo cilvēku skaitu, kas pakļauts preces iedarbībai.

Daudzos gadījumos ir iespējams paredzēt netipiskus apstākļus, kad bīstamība var radīt ļoti nopietnas sekas, piemēram, aizķeroties aiz kabeļa, var nokrist un sasist galvu, kas var izraisīt nāvi, kaut gan ticamāks būtu vieglāks rezultāts. Bīstamības smaguma novērtējuma pamatā jābūt saprātīgam pierādījumam, ka sekas, kas izvēlētas, lai raksturotu bīstamību, var rasties iepriekš paredzamas izmantošanas gaitā. Tā varētu būt sliktākā pieredze, kas gadījusies, izmantojot līdzīgas preces.

Vispārējā varbūtība

Šis jēdziens izsaka varbūtību, ka tiks negatīvi ietekmēta tās personas veselība/drošība, kas pakļauta bīstamībai. Tajā nav ņemts vērā riskam pakļauto cilvēku skaits. Ja pamatnostādņēs ir atsauce uz varbūtību, ka precei ir defekti, attiecīgos noteikumus nepiemēro, ja ir iespējams identificēt ikvienu no defektīvajiem paraugiem. Šādā situācijā defektīvo preču lietotāji ir pakļauti pilnam riskam, bet pārējo preču lietotāji vispār nav pakļauti riskam.

Vispārējo varbūtību veido visas apvienotās atsevišķās varbūtības, kas attiecas uz konkrēto gadījumu, piemēram:

- varbūtība, ka precei ir vai radīsies defekti (ja visām precēm ir defekti, tad šī varbūtība ir 100 %),
- varbūtība, ka negatīvā ietekme materializēsies parastam lietotājam, kas pakļauts iedarbībai, kuru izraisa defektīvās preces lietošana atbilstoši paredzētajam vai saprātīgi sagaidāmam veidam.

Šīs divas varbūtības ir apvienotas turpmākajā tabulā, pēc kuras nosaka vispārējo varbūtību, ko ieraksta A tabulā.

Veselībai/drošībai nodarītā kaitējuma vispārējā varbūtība		Bīstamas preces varbūtība		
		1 %	10 %	100 % (visi)
Veselībai/drošībai nodarītā kaitējuma varbūtība, ko radījusi bīstamās preces regulāra ietekme	Bīstamība pastāv vienmēr, un paredzamas lietošanas apstākļos var notikt kaitējums veselībai/drošībai	Vidēja	Augsta	Ļoti augsta
	Bīstamība var iestāties viena neiespējama vai divu iespējamu nosacījumu gadījumā	Zema	Vidēja	Augsta
	Bīstamība var iestāties, tikai izpildot vairākus neiespējamus nosacījumus	Ļoti zema	Zema	Vidēja

Smaguma un vispārējās varbūtības apvienojums A tabulā ļauj novērtēt riska nopietnību. Šā novērtējuma precizitāte būs atkarīga no varas pārstāvim pieejamās informācijas kvalitātes. Tomēr šo novērtējumu vajag pielāgot, ņemot vērā to, kā sabiedrība uztver attiecīgo risku. Sabiedrībai dažos apstākļos ir pieņemams daudz augstāki riski, piemēram, transportlīdzekļiem, nekā citos apstākļos, piemēram, bērnu rotaļlietām. Lai novērtētu šo faktoru, izmanto B tabulu.

B tabula:

Riska klasificēšana: personas veids, riska apzināšanās un drošības pasākumi

Dažos apstākļos sabiedrībai ir pieņemams augstāks risks nekā citos. Uzskata, ka galvenie faktori, kas nosaka par nopietnu uzskatāma riska līmeni, ir skarto personu mazāka aizsargātība un – parastiem pieaugušajiem – riska apzināšanās un iespēja veikt pret to drošības pasākumus.

Mazāk aizsargāti cilvēki

Jāņem vērā personu grupas, kas lieto precis. Ja precis, visticamāk, lieto mazāk aizsargāti cilvēki, tad nopietna riska līmeni vajag noteikt zemākā līmenī. Turpmāk sniegtas divas mazāk aizsargātu cilvēku kategorijas, minot piemērus:

Gandrīz neaizsargāti	Mazāk aizsargāti
Neredzīgie	Vājredzīgie
Ar smagu invaliditātes pakāpi	Ar vidēju invaliditāti
Ievērojamu vecumu sasniegušie	Vecāka gadagājuma ļaudis
Pavisam mazi bērni (līdz 3 g.)	Bērni (3 – 11 g.)

Parasti pieaugušie

Parastu pieaugušo gadījumā riska nopietnību pielāgo tikai tad, ja bīstamība ir acīmredzama un nepieciešama preces darbībā. Parastiem pieaugušajiem nopietna riska līmenis ir atkarīgs no tā, vai bīstamība ir acīmredzama un vai ražotājs ir pienācīgi parūpējies, lai precis padarītu drošu un nodrošinātu aizsarglīdzekļus un brīdinājumus, īpaši tad, ja bīstamība nav acīmredzama. Piemēram, ja uz preces ir pienācīgi brīdinājumi, tai ir aizsarglīdzekļi un bīstamība ir acīmredzama, tad no riska klasifikācijas (B tabula) viedokļa ļoti smags iznākums nebūs nopietns risks, kaut gan, iespējams, vajadzēs rīkoties, lai uzlabotu preces drošību. Un otrādi, ja uz preces nav pienācīgu brīdinājumu, tai nav aizsarglīdzekļu, un bīstamība nav acīmredzama, no riska klasifikācijas viedokļa (B tabula) vidēji smags iznākums būs nopietns risks.

A tabula – Riska novērtēšana

Veselībai/drošībai nodarīta kaitējuma smagums	Nepietns	Ļoti nopietns
Nenožīmīgs	Ļoti augsta	Augsta
	Augsta	Vidēja
	Vidēja	Zema
	Zema	Ļoti zema
	Ļoti zema	Ļoti zema

Veselībai/drošībai nodarīta kaitējuma varbūtība

B tabula – Riska klasificēšana

Iznākuma vispārējais smagums	Mazāk aizsargāti cilvēki		Parasti pieaugušie		Pienācīgi brīdinājumi un aizsarglīdzekļi Vai bīstamība ir acīmredzama?	
	Gandrīz neaizsargāti	Mazāk aizsargāti	Nē	Jā		Nē
Ļoti augsta	NOPIETNS RISKS: NEPIECIEŠAMA ĀTRĀ RĪCĪBA		Nē	Nē	Jā	Jā
Augsta			Nē	Jā	Jā	Jā
Vidējs	Vidējs risks. Jārīkojas.		Zems risks: rīcība nepieciešama reti			
Zema						
Ļoti zema						

A tabulu izmanto, lai noteiktu bīstamības rezultāta nopietnību atkarībā tā, cik smags ir iespējams kaitējums veselībai/drošībai un cik liela ir tā iestāšanās varbūtība (skat. tabulas piezīmēs).

B tabulu izmanto, lai klasificētu riska nopietnību atkarībā no lietoāju veida un – parastu pieaugušo gadījumā – atkarībā no tā, vai uz preces ir pienācīgi brīdinājumi, vai tai ir aizsarglīdzekļi un vai bīstamība ir pietiekami acīmredzama, un lai lemtu, vai pastāv nopietna riska situācija, kas pieprasa ātru rīcību.

Piemērs (iepriekš norādīts ar bultiņām)

Ķēdes zāģa lietoājs ir smagi savainojis roku, un tika atzīts, ka ķēdes zāģa aizsargelementam ir nepiemērota konstrukcija, kas jāva lietotāja rokai pasildēt uz priekšu, pieskaroties ķēdei. Varas parstāvis ir sagatavojis turpmāk sniegto riska novērtējumu:

A tabula – Varbūtība tiek novērtēta kā augsta, jo bīstamība pastāv visām precēm un var gadīties konkrētos apstākļos. Smagums ir novērtēts kā **nopietns**, līdz ar to vispārējā nopietnība klasificēta kā **augsta**.

B tabula – Ķēdes zāģi paredzēti lietot parastiem pieaugušajiem, tam piemīt acīmredzama bīstamība, bet aizsarglīdzekļi nav pietiekami, tāpēc risks klasificēts kā **vidējs**.

Tāpēc **augsta** nopietnības pakāpe nav pieļaujama, jo nozīmē **nopietnu risku**, un tajā nepieciešama ātra rīcība.

4. RAPEX PAZIŅOJUMU SATURS

4.1. Informācija, kas jāieraksta paziņojuma veidlapā

Informācijai jābūt pēc iespējas pilnīgai: kontaktiestādēm jāaizpilda visas paziņojuma veidlapas (pamatnostādņu I pielikums) ailes. Ja trūkst informācijas, tas jānorāda un jāpaskaidro. Jānorāda, kādos termiņos tiks sniegta trūkstošā informācija.

Paziņojumu sniegsi dalībvalsts ir atbildīga par paziņojumā ietverto informāciju (Direktīvas 2001/95/EK II pielikuma 10. punkts).

Lai paziņojums būtu nodērīgs pārējo dalībvalstu iestādēm saistībā ar tirgus uzraudzību, tam jāietver visi dati, kas vajadzīgi, lai identificētu bīstamo preci, izsekotu tās izcelsmi, identificētu realizācijas un sadales kanālus, noteiktu ar to saistītos riskus utt.

Var pieprasīt konfidencialitāti, ja šādas informācijas atklāšana grautu tiesvedības, monitoringa un izmeklēšanas darbību vai dienesta noslēpuma aizsardzību, izņemot gadījumu, ja pastāv sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, lai atklātu informāciju patērētāju veselības un drošības aizsardzībai.

Paziņotāja dalībvalsts var pieprasīt konfidencialitāti arī paziņojuma pielikumiem, piemēram, tiesvedības dokumentiem, kas neietver patērētāju aizsardzībai nozīmīgu informāciju un ir jāaizsargā.

Saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK sabiedrībai jābūt pieejamai informācijai, kas saistīta ar preces drošības īpašībām, riska raksturu, preces identifikāciju un veikto pasākumu.

Kontaktiestādēm jāvelta īpaša uzmanība, lai pārbaudītu, vai paziņojumā parādās šādi būtiskās informācijas elementi:

- detalizēts preces apraksts (ja iespējams, norādot preces muitas kodu) kopā ar fotogrāfiju, lai izpildiestādēm atvieglotu tās identifikāciju. Preces identifikācijai un aprakstam jābūt precīzam, lai novērstu tās sajaukšanu ar līdzīgām tās pašas kategorijas precēm, kas ir drošas,
- riska novērtēšana, tostarp jo īpaši iestādes veikto testu rezultāti,
- riska novēršanas pasākuma darbības joma un raksturs, tā ilgums un tam sekojošā rīcība. Paziņotājai dalībvalstij jāinformē Komisija par jebkādiem grozījumiem saistībā ar veikto pasākumu un par galīgo lēmumu, kas pieņemts par attiecīgo preci. Dalībvalstij jānorāda paziņojumā, vai pasākums ir galīgs (t.i., ražotājs vai importētājs to nav apstrīdējis vai arī to ir apstiprinājusi instance, kas nepieļauj pārsūdzību), vai arī to var pārsūdzēt (vai arī jau noris pārsūdzība). Jebkurā gadījumā par jebkurām turpmākajām pasākuma statusa izmaiņām jāziņo Komisijai,
- informācija, kas vajadzīga preces izplatīšanas kanālu un tās izcelsmes, sevišķi tās ražotāja, importētāja vai eksportētāja identificēšanai, kā arī cita informācija par tās izsekojamību.

Ja prece ir ieviesta no trešajām valstīm un lai trešo valstu iestādēm atvieglotu preces izcelsmes izmeklēšanu, jānodod arī turpmākie dokumenti un informācija (ja ir): pirkuma līguma, akreditīva kopijas, eksportēšanas datums un osta, preču partijas numurs.

4.2. Informācija, ko sniedz saistībā ar ķīmikāliju lietošanai veltītajiem pasākumiem

Ja ar pasākumu, par kuru paziņots, ievērojot 11. pantu vai 12. pantu, paredzēts ierobežot ķīmiskas vielas vai preparāta realizāciju vai lietošanu, dalībvalstis iespējami īsā laikā sniedz kopsavilkumu vai atsauces uz attiecīgajiem datiem, kas attiecas uz konkrēto vielu vai preparātu un uz zināmiem un pieejamiem tā aizvietotājiem, ja šāda informācija ir pieejama.

Turklāt tās paziņo par pasākuma paredzamo ietekmi uz patērētāju veselību un drošību, kā arī pievieno rezultātu, kas gūts riska novērtējumā, kuru veic saskaņā ar ķīmisku vielu radīta riska novērtējuma pamatprincipiem, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 793/93 ⁽¹⁾ 10. panta 4. punktā zināmas vielas gadījumā vai Direktīvas 67/548/EEK ⁽²⁾ 3. panta 2. punktā jaunradītas vielas gadījumā.

⁽¹⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV 196, 16.8.1967., 1/67. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

4.3. Ziņošana par brīvprātīgiem ražotāju un izplatītāju veiktiem pasākumiem

Direktīvas 2001/95/EK 5. panta 3. punkts uzliek ražotājiem un izplatītājiem pienākumu informēt savas valsts iestādes par jebkādu brīvprātīgu rīcību vai pasākumu, kas veikts, lai novērstu risku patērētājiem.

Minētās direktīvas 12. panta 1. punkta ceturrtā daļa pieprasa dalībvalstīm informēt Komisiju par pasākumiem, ko ražotāji un izplatītāji veikuši brīvprātīgi nopietna riska gadījumā.

Kad iestādes saņem no ražotājiem un izplatītājiem informāciju par risku un brīvprātīgu rīcību, kas veikta, lai to novērstu, tām jāpārbauda šī informācija, lai izvērtētu, vai ir pamats sniegt paziņojumu Komisijai nopietna riska dēļ, ņemot vērā 3. nodaļā noteiktos kritērijus.

Šāds paziņojums Kопienas līmenī ir vajadzīgs nopietna riska gadījumā, kura sekas var izpausties ārpus vienas dalībvalsts teritorijas (ņemot vērā vietēja rakstura notikumu ziņošanas kritērijus, kurus skat. 2.5. nodaļā).

Komisijai nodotajai informācijai jāietver sīkas ziņas par ražotāju vai izplatītāju veikto brīvprātīgo rīcību. Jāpaziņo arī visa nozīmīgākā informācija par risku. Jo īpaši:

- informācija, kas ļauj identificēt un izsekot preci vai preču partiju,
- riska apraksts,
- ražotāja un izplatītāja identifikācija, kuri piedalās pasākuma piemērošanā,
- ražotāju un izplatītāju veiktās rīcības apraksts, kuras mērķis ir novērst risku patērētājiem (darbības joma, ietvertās valstis, monitorings),
- bīstamajai precei paredzētais lietojums (iznīcināšana, atjaunošana),
- turpmākā rīcība, ko valsts iestādes veiks, lai uzraudzītu ražotāju un izplatītāju veikto brīvprātīgo pasākumu efektivitāti,
- rīcība, kādu ražotāji vai izplatītāji paredzējuši veikt citās dalībvalstīs.

5. RAPEX PAZIŅOJUMU IESNIEGŠANAS UN IZPLATĪŠANAS TERMIŅI

5.1. Termiņi, kādos dalībvalstis iesniedz paziņojumus Komisijai

Valstu kontaktiestādēm jāsniedz paziņojumi Komisijai iespējami īsā laikā un vēlākais 10 dienās⁽¹⁾ pēc tam, kad kompetentās iestādes pieņēmušas lēmumu vai nolēmušas pieņemt pasākumus⁽²⁾ saistībā ar precēm, kas rada nopietnu risku.

Par pasākumiem vai rīcību, kas veikta, vienojoties iestādēm un ražotājiem un/vai izplatītājiem, Komisija jāinformē iespējami īsā laikā, vēlākais, 10 dienās pēc vienošanās.

Kontaktiestādēm jānodod Komisijai informācija par ražotāju un izplatītāju pieņemtiem brīvprātīgiem pasākumiem, kas ir izziņoti iestādēm, jo to iemesls ir nopietns risks un tie sniedzas ārpus vienas dalībvalsts teritorijas. Tas jā dara iespējami īsā laikā un vēlākais 10 dienās pēc tam, kad ražotājs un/vai izplatītājs ir informējis attiecīgās valsts iestādi.

Sniedzot paziņojumus, uz kuru pamata dalībvalstīm jāveic steidzama rīcība (kā definēts 7.1. nodaļā), paziņotājas valsts kontaktiestādei jāinformē Komisija iespējami īsā laikā un vēlākais trīs dienās pēc pasākuma pieņemšanas. Pirms šā paziņojuma veida Komisija vienmēr jāinformē pa tālruni, zvanot uz RAPEX mobilā tālruņa numuru (jo īpaši nedēļu nogalēs un atvaļinājumu periodā).

Informācija par nopietniem riskiem, kas jāpaziņo RAPEX sistēmā atbilstoši 2.4. punktam, jānodod Komisijai iespējami īsā laikā un vēlākais 10 dienās pēc kontaktiestādes informēšanas.

Valstu kontaktiestādēm jāsniedz paziņojumi Komisijai iespējami īsā laikā un vēlākais 15 dienās pēc tam, kad kompetentās iestādes pieņēmušas lēmumu vai nolēmušas pieņemt pasākumus, kas ierobežo preču realizāciju vai lietošanu gadījumā, ja risks nav nopietns.

⁽¹⁾ Visi tekstā minētie termiņi ir sniegti kalendārajās dienās.

⁽²⁾ Pasākumi, lēmumi un rīcība, kas jāpaziņo RAPEX sistēmā, ir aprakstīti šo pamatnostādņu 2.3. punktā.

Šos termiņus piemēro informācijas apmaiņai starp valstu kontaktiestādēm un Komisiju. Nav ņemti vērā valstīs noteiktie termiņi, ko piemēro dalībvalstu iekšējā teritorijā (piemēram, informācijas apmaiņai starp vietējām iestādēm un centrālo iestādi). Jāievieš piemēroti noteikumi valsts līmenī, lai nodrošinātu ātru informācijas apmaiņu starp dažādām valsts iestādēm, kas atbild par preču drošību.

Šos termiņus piemēro neatkarīgi no tā, vai ražotājs vai izplatītājs ir uzsācis pārsūdzības procedūru vai pastāv oficiālas publikācijas prasība.

5.2. Termiņi, kādos Komisijai jānodod paziņojumi visām dalībvalstīm

Komisija nodod paziņojumu kontaktiestādēm tikai tad, ja paziņotāja dalībvalsts ir sniegusi 4.1. nodaļā aprakstīto būtisko informāciju. Trūkstot būtiskajai informācijai, pārējās dalībvalstis nevar veikt turpmāko rīcību.

Komisija saņemto informāciju apstrādā atbilstoši turpmāk minētajām steidzamības pakāpēm:

- paziņojumus, kas pieprasa steidzamu rīcību no dalībvalstīm, Komisija uzskata par prioritāriem un nodod dalībvalstīm iespējami īsā laikā, vēlākais, trīs dienās pēc saņemšanas,
- traukmes paziņojumus (Direktīvas 2001/95/EK 12. pants) nodod dalībvalstīm piecās dienās pēc to saņemšanas. Šī kategorija ietver iestāžu veiktos pasākumus vai rīcību, iestāžu un ražotāju un izplatītāju vienošanos par rīcības veikšanu un ražotāju un izplatītāju veiktos brīvprātīgos pasākumus saistībā ar precēm, kas rada nopietnu risku,
- citu informāciju par nopietnu risku, kas jāizziņo RAPEX sistēmā, nodod piecās dienās pēc saņemšanas,
- paziņojumus, kas sniegti saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu, nosūta Komisijai 15 dienās pēc saņemšanas. Šie paziņojumi attiecas uz iestāžu veiktiem pasākumiem, kas ierobežo preču, kuras nerada nopietnu risku, realizāciju vai pieprasa to izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu no lietošanas.

5.3. Termiņi, kādos atjaunina dalībvalstu sniegto informāciju

Dalībvalstīm jāziņo Komisijai par jebkādam izmaiņām pasākumos vai rīcībā vai to atcelšanu, vēlākais, piecās dienās pēc tam, kad kompetentās iestādes ir pieņēmušas lēmumu par pasākuma izmaiņām vai atcelšanu.

Dalībvalstis var sniegt Komisijai informāciju, kamēr nav pieņemts lēmums par pasākumu veikšanu, kā paredz Direktīvas 2001/95/EK 12. panta 1. punkta trešais punkts. Dalībvalsts apstiprina vai maina šo informāciju 45 dienās pēc pirmā paziņojuma sniegšanas (Direktīvas 2001/95/EK II pielikuma 4. punkts).

6. RĪCĪBA PĒC RAPEX PAZIŅOJUMU SAŅEMŠANAS

6.1. Dalībvalstu rīcība pēc paziņojumu saņemšanas

Saņemot paziņojumu, dalībvalstīm jāpārbauda visa sniegtā informācija, lai

- konstatētu, vai prece ir realizēta to teritorijā,
- ievāktu visu attiecīgo informāciju,
- vajadzības gadījumā veiktu papildus riska novērtējumu
- novērtētu, vai jāpieņem valsts līmeņa pasākumi, ņemot vērā apstākļus savā valstī.

6.2. Komisijai sniedzamās atbildes saturs

Dalībvalstīm jāsniedz atbilde tikai uz paziņojumiem, kas dalībvalstīm pieprasa veikt steidzamu rīcību, un uz traukmes paziņojumiem (12. pants), informējot Komisiju par to turpmāko rīcību un secinājumiem. No otras puses, paziņojumi, kas sniegti saskaņā ar 11. pantu un kā "cita informācija par nopietnu risku, ko var sniegt RAPEX sistēmā", neuzliek dalībvalstīm pienākumu informēt Komisiju par rīcību, kas sekos pēc informācijas saņemšanas.

Pēc paziņojuma, kas pieprasa dalībvalstīm veikt steidzamu rīcību, vai pēc trauksmes paziņojuma (12. pants) saņemšanas visām dalībvalstīm, izmantojot atbildes veidlapu II pielikumā, jāinformē Komisija par secinājumiem, kas izriet no to tirgus uzraudzības darbībām, un jo īpaši par:

- to, vai prece ir atrasta,
- atšķirībām paziņotā riska novērtējumā,
- pasākumiem, kas pieņemti vai nolemti, un iemesli, kas bijuši par pamatu atšķirīgam pasākumam,
- īpašiem apstākļiem, kas attaisno rīcības vai turpmāko pasākumu trūkumu.

Ja prece ir ražota ES un paziņotāja dalībvalsts nav preces izcelsmes valsts, tad tās dalībvalsts iestādēm, kur prece ir ražota, jāinformē Komisija par:

- kontaktiem ar ražotāju,
- pasākumiem, kas pieņemti, lai ražotājs risinātu problēmu uz vietas, ja tas attiecas uz konkrēto gadījumu,
- preces izplatītājiem vai mazumtirgotājiem citās dalībvalstīs.

Ja prece nav ražota ES un paziņotāja dalībvalsts nav valsts, kur prece pirmoreiz realizēta ES teritorijā, tad šis valsts iestādēm jāinformē Komisija par

- jebkādiem kontaktiem ar preces ražotāja pārstāvi vai tās importētāju,
- pasākumiem, ko pieņēmis ražotāja pārstāvis vai importētājs, lai nodrošinātu problēmas risināšanu uz vietas,
- preces izplatītājiem vai pircējiem citās dalībvalstīs.

6.3. *Saņemto atbilžu izplatīšana dalībvalstīm, ko veic Komisija*

Komisija prioritārā kārtā izplata šādas atsevišķas atbildes:

- atbildes, kas sniegtas uz paziņojumiem, kuros no dalībvalstīm pieprasīta steidzama turpmākā rīcība,
- atbildes, kas sniedz atšķirīgu riska novērtējumu,
- atbildes, kur paredzēts atšķirīgs riska novēršanas pasākums.

Komisija nedēļas ziņojuma veidā izplata atbildes, kas saņemtas pēc noteiktā termiņa, un šādas atbildes:

- ka prece ir atrasta un ir veikta līdzīga rīcība,
- ka dalībvalstis neveiks rīcību vai turpmākos pasākumus,
- ka prece valsts tirgū nav atrasta.

6.4. *Termiņi, kādos dalībvalstis iesniedz Komisijai atbildes*

Nav iespējama adekvāta Komisijas rīcība pēc paziņojuma saņemšanas, ja dalībvalstis nepilda savu pienākumu reaģēt uz saņemtajiem paziņojumiem, sniedzot atbildi.

Dalībvalstīm jāsniedz atbilde:

- iespējami īsā laikā un nekādā ziņā ne vēlāk par 20 dienām, ja atbilde ir saistīta ar paziņojumu, kas dalībvalstīm pieprasa veikt steidzamu rīcību,
- iespējami īsā laikā un nekādā ziņā ne vēlāk par 45 dienām, ja trauksmes paziņojumu gadījumā jāsniedz ziņas par iestāžu veiktajiem pasākumiem, vienošanos par rīcību starp iestādēm un ražotājiem un izplatītājiem vai brīvprātīgu rīcību, kas izziņota Kopienas līmenī par precēm, kas rada nopietnu risku.

Ja prece ir izgatavota ES un paziņotāja dalībvalsts nav preces izcelsmes valsts, tad tās dalībvalsts iestādēm, kur prece ir izgatavota, vajag sniegt atbildi uz paziņojumu 15 dienu laikā, sniedzot informāciju par kontaktiem ar ražotāju un pasākumiem, kas pieņemti, lai ražotājs risinātu problēmu uz vietas. Tāds pats termiņš jāievēro dalībvalstij, kur atrodas ražotāja pārstāvja vai preces importētāja juridiskā adrese, ja prece nav ražota ES un paziņotāja dalībvalsts nav tā valsts, kur prece pirmoreiz laista ES tirgū.

Dalībvalstīm, kas nav reaģējušas uz paziņojumiem 45 dienu laikā pēc paziņojuma nosūtīšanas dienas, nosūta atgādinājumu. Par atbildes trūkumu tiek informēta arī Direktīvas 2001/95/EK komiteja.

Komisija izplata atbildes šādos termiņos:

- iespējami īsā laikā un nekādā ziņā ne vēlāk par trim dienām, ja atbilde ir saistīta ar paziņojumu, kas dalībvalstīm pieprasa veikt steidzamu turpmāko rīcību,
- iespējami īsā laikā un nekādā ziņā ne vēlāk par piecām dienām, ja runa ir par atbildi uz paziņojumiem par valsts līmeņa pasākumiem, vienošanos starp iestādēm un ražotājiem vai brīvprātīgu rīcību.

7. KOMISIJAS VEIKTĀ PAZIŅOJUMU PĀRBAUDE

7.1. Paziņojumu pilnīguma un pareizības pārbaude

Komisijas kontaktiestāde pārbauda visu sistēmā saņemto informāciju, iekams nodod to tālāk. Komisijas veiktā paziņojumu pārbaude nenozīmē, ka tā uzņemas jebkādu atbildību par sniegto informāciju, tā paliek paziņotājas dalībvalsts ziņā.

Ir ieviestas īpašas iekšējas procedūras, lai izplatītu informāciju attiecīgajiem Komisijas dienestiem.

Pārbaude ietver turpmāk minētos posmus, kuros informācija tiek pārbaudīta un vajadzības gadījumā papildināta.

Pilnīguma pārbaude

Ja informācija ir nepilnīga, no izcelsmes valsts kontaktiestādes pieprasa papildu sīkākas ziņas.

Ja prece ir ražota ES un paziņotāja dalībvalsts nav preces izcelsmes valsts, turklāt tā nav ieguvusi paziņojumam būtisko informāciju, Komisija sazinās ar tās dalībvalsts iestādēm, kur prece ražota, lai aizpildītu informāciju par preces izplatīšanas kanāliem un galamērķiem. Izcelsmes dalībvalsts iestādēm pieprasa iegūt šo informāciju, sazinoties ar ražotāju vai izplatītājiem.

Ja prece nav ražota ES un paziņotāja dalībvalsts nav valsts, kurā prece pirmoreiz laista tirgū ES teritorijā, turklāt tā nav ieguvusi paziņojumam būtisko informāciju, Komisija sazinās ar tās dalībvalsts iestādēm, kur prece laista tirgū pirmo reizi, lai iegūtu informāciju par preces iespējamo izplatīšanas ceļu uz citām dalībvalstīm.

Lai pārbaudītu saņemtos paziņojumus, Komisija

- pārbauda kopumā, vai saņemtā informācija atbilst ES tiesību aktiem un noteikumiem, ko piemēro RAPEX darbībai, kā noteikts šajās pamatnostādņēs,
- vajadzības gadījumā sazinās ar paziņotāju valsti, lai iegūtu papildu informāciju.

Klasifikācija

Paziņojumus klasificē pēc to steidzamības pakāpes (Direktīvas 2001/95/EK II pielikuma 11. punkts) šādi:

- a) paziņojumi, kas pieprasa dalībvalstīm veikt ārkārtas rīcību (nopietns risks, paredzams, ka būs vajadzīgi pasākumi, par kuriem būs jāvienojas Kopienas līmenī, un/vai lietas tamlīdzīga politiska nokrāsa un/vai popularitāte plašsaziņas līdzekļos);
- b) trausmes paziņojumi (Direktīvas 2001/95/EK 12. pants): pasākumi vai rīcība, kas veikti saistībā ar precēm, kuras rada nopietnu risku;
- c) paziņojumi saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu: pasākumi vai rīcība, ko pieņēmušas kompetentas iestādes par precēm, kas nerada nopietnu risku;
- d) informatīvi paziņojumi: informācija par nopietniem riskiem, ar ko apmainās RAPEX sistēmā, kā aprakstīts 2.4. nodaļā.

Apspriedes

Ja uz paziņojuma skarto precī attiecas kādas īpašas nozares tiesību akti, Komisijas kontaktiestāde vajadzības gadījumā pieprasa eksperta viedokli no citiem Komisijas dienestiem. Komisija, ja uzskata to par vajadzīgu, var sākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai pieprasīt zinātnisku atzinumu.

Pārbaude datu bāzēs

Dalībvalstīm un Komisijai jāizvairās no jebkādas nevajadzīgas paziņojumu dublēšanās, pārbaudot iepriekšējos paziņojumus pieejamā datu bāzē, ko izmanto valstu iestādes vai Komisija.

7.2. Pārbaude saistībā ar RAPEX darbības jomu

Komisija pārbauda, vai paziņojuma skartā prece ir patēriņa prece, uz kuru attiecas Direktīvas 2001/95/EK darbības joma RAPEX noteikumu izpratnē, un vai uz to attiecas līdzvērtīga trauksmes sistēma.

Komisija arī pārbauda, vai paziņojums atbilst Direktīvai 2001/95/EK un noteikumiem, ko piemēro RAPEX sistēmas darbībai.

Komisija neveic preces riska novērtējumu. Tādēļ dalībvalstīm visos paziņojumos jāiekļauj pašu veiktā riska novērtējuma pilnīgs kopsavilkums un jebkādas testēšanas vai analīžu rezultāti, kas veiktas, lai novērtētu riska līmeni.

Vispirms Komisija pamato savus secinājumus uz paziņojuma klasifikāciju, balstoties uz informāciju, ko sniegusi paziņotāja dalībvalsts.

Pēc pārbaudes Komisija nodod paziņojumu tālāk citām dalībvalstīm vai pieprasa paskaidrojumus vai papildu informāciju no paziņotājas dalībvalsts.

7.3. Uz paziņojumu sniegto atbilžu pārbaude

Komisija, pamatojamās uz tās informācijas pārbaudi, kas iegūta no paziņojumiem un uz tiem sniegtajām atbildēm, lemj par piemērotu rīcību, piemēram:

- sasaukt Direktīvas 2001/95/EK komiteju, lai apspriestu saņemto informāciju un saņemtos rezultātus un novērtētu veiktos vai pieņemamos pasākumus,
- pieprasīt neatkarīgu riska novērtējumu,
- uzsākt izmeklēšanu, sadarbojoties ar dalībvalstīm,
- konsultēties ar kādu no Komisijas zinātniskajām komitejām,
- pilnvarot standartizācijas organizācijas izveidot jaunu standartu vai grozīt esošos standartus, ja kādai preču kategorijai trūkst skaidru un konsekventu drošības specifikāciju,
- informēt trešās valstis,
- sagatavot priekšlikumus par jaunu tiesību aktu izstrādāšanu vai esošo grozīšanu,
- steidzamos gadījumos uzsākt Komisijas lēmuma pieņemšanas procedūru, pamatojoties uz Direktīvas 2001/95/EK 13. pantu.

15 dienas pēc atbildes sniegšanas termiņa beigām (45 dienas pēc paziņojuma nosūtīšanas) Komisija nosūta valstu kontaktiestādēm ziņojumu, kas ietver

- galīgos secinājumus par paziņojumu, ņemot vērā informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm to atbildēs. Ja nav vajadzīga turpmākā rīcība, lietu izbeidz. Ja vēlāk saistībā ar paziņojumu tiek konstatēti jauni fakti, Komisija atsāk lietas risināšanu,
- ziņas par turpmāko rīcību, kas jāveic dalībvalstīm, ja vēl nav saņemtas dažas atbildes uz paziņojumu vai pastāv atšķirības dažādu valstu pieejā.

Direktīvas 2001/95/EK komiteja periodiski tiek informēta par visiem saņemtajiem paziņojumiem un turpmāko rīcību.

8. INFORMĀCIJAS APMAIŅAS TĪKLS RAPEX SISTĒMĀ

8.1. Divpusēju iekšējo tīklu izveidošana dalībvalstīs, lai apkopotu un izplatītu svarīgāko informāciju

Dalībvalstīm jānodrošina valsts līmeņa sistēmas, lai to valsts, reģionālās vai vietējās iestādes apzinātos savu atbildību un rīcību, kāda tām jāveic, lai informētu citus dienestus, ja to jomā gadās problēma.

Dalībvalstīm jāizveido divu līmeņu iekšējā struktūra, ko veido:

- viena vienīga kontaktiestāde saziņai ar Komisiju. Šī kontaktiestāde sūta Komisijai un saņem no Komisijas visu informāciju, kas tiek apmainīta RAPEX sistēmā,
- valsts tīkls, kurā iesaistītas visas par preču drošību atbildīgās iestādes. Šīs iestādes sūta kontaktiestādei un saņem no tās paziņojumus un atbildes uz tiem. Komisija jāiepazīstina ar tīkla struktūru.

8.2. Iestāžu iecelšana, kuras ir atbildīgas par ziņošanu Komisijai un kurām Komisija sniedz paziņojumus

Valstu kontaktiestāžu galvenie uzdevumi ir šādi:

- a) pirms paziņojuma nosūtīšanas Komisijai:
 - pārbaudīt informāciju, kas saņemta no valsts, reģionālajām vai vietējām iestādēm, lai izlemtu, vai vajag izmantot RAPEX sistēmu (balstoties uz direktīvu, šīm pamatnostādņēm un iepriekšējo pieredzi),
 - pārbaudīt, vai par precīzāku ir bijis paziņojums vai par to jau ir notikusi informācijas apmaiņa, lai novērstu lieku dublēšanos,
 - pārbaudīt, vai paziņojuma veidlapa ir pilnībā aizpildīta un vai informācija ir pilnīga,
 - klasificēt informāciju pēc vienas no iepriekš aprakstītajām paziņojumu kategorijām,
- b) pēc informācijas saņemšanas no Komisijas
 - nodot informāciju valsts, reģionālajām vai vietējām iestādēm, kas atbildīgas par preču drošību dažādos līmeņos,
 - nodrošināt atbildes sniegšanu uz informāciju,
 - informēt Komisiju par saviem secinājumiem.

Valsts kontaktiestādēm turklāt:

- jāpalīdz izskaidrot ražotājiem un izplatītājiem Kopienas un valsts tiesību aktu noteiktās prasības un pienākumi attiecībā uz paziņošanu par bīstamām vielām,
- jāpalīdz radīt tīkla kultūru, apmainoties ziņām starp dažādām valsts iestādēm dažādos līmeņos,
- jāpalīdz šīm iestādēm lietot RAPEX sistēmu,
- jānodrošina, lai pienācīgi darbotos informācijas apmaiņas iekšējās procedūras.

8.3. Sadarbības veidošana kompetento iestāžu vidū, jo īpaši ar muitu

Arī tirgus uzraudzības iestādēm un Komisijai interesē muitas ierēdņu lēmumi bloķēt vai noraidīt preces uz ES robežas drošības apsvērumu dēļ. Šādu lēmumu juridiskais pamatojums ir Padomes 1993. gada 8. februāra Regula (EEK) Nr. 339/93 ⁽¹⁾ par pārbaudēm, kurās vērtē no trešām valstīm importētu produktu atbilstību noteikumiem par produktu drošību, un Komisijas 1993. gada 28. jūlija Lēmums 93/583/EEK ⁽²⁾, ar ko sastāda prioritāru un neizsmeļošu preču sarakstu, kā paredzēts Regulas 339/93/EEK 8. pantā.

Kontaktiestādēm jāinformē Komisija par šiem lēmumiem. Šī informācija ir nozīmīga tikai tad, ja bloķētā vai noraidītā patēriņa prece rada nopietnu risku. Komisija nodod informāciju kontaktiestādēm, un tās izplata šo informāciju savas valsts muitas ierēdņiem, lai novērstu šo preču iekļūšanu Eiropas tirgū.

Iemesli, kādēļ preces liegts ievest ES, jānorāda bīstamo preču pavaddokumentos.

Kontaktiestādēm arī jāinformē savas muitas iestādes par pasākumiem un rīcību, ko veikušas tirgus uzraudzības iestādes saistībā ar importētajām precēm, kas rada nopietnu risku, lai novērstu turpmāku tās pašas preces ieviešanu ES tirgū.

⁽¹⁾ OV L 40, 17.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 279, 12.11.1993., 39. lpp.

8.4. Saziņas līdzekļi, praktiskie un tehniskie noteikumi

Valodas

Dalībvalstu kontaktiestādes drīkst izdot paziņojumus savā valsts valodā un/vai angļu valodā. Komisija tulko paziņojumus angļu, franču, itāļu, spāņu un vācu valodā.

Paziņojumu nodošana internetā

RAPEX sistēmā tiek izmantota lietojumprogrammatūra internetā, tā noder par saziņas līdzekli kontaktiestāžu vidū un ir piesaistīta datu bāzei, kurā atrodas visa informācija no paziņojumiem un atbildēm. Šī sistēma, kas ir pieejama <https://reis.cec.eu.int/reis>, ietver visas veidlapas un lietošanas pamācību.

Ja ar minēto tīmekļa vietni rodas tehniskas problēmas, kontaktiestādes var nosūtīt paziņojumus un atbildes uz tiem pa e-pastu Sanco-Reis@cec.eu.int vai pa faksu +32-2 29 64 323, ja (un tikai tad, ja) to nav iespējams izdarīt pa e-pastu.

Dienests pēc darba laika beigām un pastāvīga personāla atrašanās ārpus darba laika

Tā kā steidzamas situācijas var gadīties arī pēc darba laika beigām, dalībvalstīm jānodrošina, lai ar to valsts, reģionālajām vai vietējām iestādēm varētu sazināties steidzamos gadījumos, piemēram, kad paziņojumos no dalībvalstīm pieprasīts veikt steidzamu rīcību.

Par izmaiņām valsts kontaktiestāžu līmenī nekavējoties jāziņo Komisijai, kas tās dara zināmas pārējām dalībvalstīm.

Komisija nodrošina, lai RAPEX sistēma pienācīgi darbotos nedēļu nogalēs, ārpus darba laika un atvaļinājumu periodos.

Nedēļu nogales

Kontaktiestādes ārkārtas situācijā var pa tālruni (mobilo tālruni) sazināties ar amatpersonām, kas atbildīgas par RAPEX sistēmas darbību. Tādējādi būs iespējams ātri sagatavot laikus veiktu brīdinājumu.

Ilgāki slēgšanas periodi

Jāatzīmē, ka Komisijas kontaktiestāde nodrošina uzraudzību atvaļinājuma laikā, izmantojot mobilo tālruni un klēpj datoru, ko var pieslēgt sistēmai ar interneta starpniecību. Ārkārtas situācijās pirms paziņojuma nosūtīšanas Komisijai valstu kontaktiestādēm jāsaazinās ar Komisijas amatpersonu, kurš ir atbildīgs par pastāvīgu personāla atrašanos uz vietas, izmantojot mobilā tālruņa numuru, ko paziņo kontaktiestādēm pirms atvaļinājumu perioda sākuma.

Kontaktiestādes arī tiek lūgtas nodrošināt analogisku uzraudzību nedēļas nogalēs, kamēr iestāde ir slēgta uz neilgu laiku un atvaļinājumu perioda laikā. Komisija izveido sarakstu ar RAPEX kontaktiestāžu tālruņa numuriem, e-pasta adresēm un faksa numuriem, ko izmantot ārkārtas situācijās, lai nodrošinātu saziņu ar RAPEX dalībniekiem bez kavēšanās. Par visām turpmākajām izmaiņām jāziņo Komisijai.

9. KOORDINĀCIJA STARP RAPEX UN CITIEM PAZIŅOŠANAS MEHĀNISMIEM

9.1. Gadījumi, kuros par RAPEX sistēmā izziņotu pasākumu jāpaziņo arī citam mehānismam

Ja pasākums ar juridiski saistošām sekām skar patēriņa preces, uz kurām attiecas īpaši Kopienas tiesību akti, piemēram, rotaļlietas, elektriskās ierīces utt., tad tie ir jāziņo, izmantojot arī nozares īpašo ziņošanas mehānismu (drošības klauzula). RAPEX sistēma un nozares īpašās drošības klauzulas paredz no juridiskā viedokļa atšķirīgus pienākumus, jo tās ir paredzētas atšķirīgiem mērķiem.

Sīkāku informāciju par saikni starp paziņošanas procedūrām un to mērķiem skat. atsevišķajā "Dokumentā ar norādījumiem par saistību starp Direktīvu 2001/95/EK un konkrētām nozaru direktīvām ⁽¹⁾".

(1) http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

9.2. *Noteikumi par to, lai vienkāršotu paziņojumu sniegšanu dažādos mehānismos*

Ja uz precēm attiecas citi Kopienas tiesību akti, kuri paredz valsts līmeņa pasākumu izziņošanas procedūru (drošības klauzula), Komisija, izmantojot savas iekšējās procedūras, nodrošina, lai pietiktu tikai ar vienu paziņojumu, lai izpildītu dažādos pienākumus informēt Komisiju saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Kopīga paziņojuma veidlapa, kas atbilst gan Direktīvas 88/378/EEK par rotaļlietu drošību ⁽¹⁾ drošības klauzulas, gan RAPEX sistēmas prasībām, ir sniegta III pielikumā.

10. **PAZIŅOJUMI SASKAŅĀ AR DIREKTĪVAS 2001/95/EK 11. PANTU**

10.1. *Minēto paziņojumu joma*

Direktīvas 2001/95/EK 11. pantā paredzētā procedūra attiecas uz informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par patēriņa precēm (kā aprakstīts 2.1. nodaļā), kuras nerada nopietnu risku patērētāju veselībai un drošībai (ņemot vērā 3. nodaļā sniegtos nopietna riska kritērijus).

Dalībvalstu pieņemtie pasākumi, piemēram, 2.3. nodaļā aprakstītie pasākumi, kas ierobežo tādu preču realizāciju, kas nerada nopietnu risku, jāpaziņo Komisijai, norādot to pieņemšanas iemeslu.

Paziņotājai dalībvalstij jāinformē Komisija par jebkādiem grozījumiem saistībā ar veikto pasākumu un par galīgo lēmumu, kas pieņemts par attiecīgo precī.

Ja dalībvalsts uzskata, ka riska ietekme nesniedzas vai nevar sniegties ārpus tās teritorijas, tā paziņo par attiecīgajiem pasākumiem tikai tad, ja tie ietver informāciju, kas var interesēt citas dalībvalstis, kā norādīts 2.5. nodaļā.

10.2. *Paziņojumu saturs*

Paziņotājai dalībvalstij jāiekļauj paziņojuma veidlapā (I pielikums) šāda informācija:

- sīks preces apraksts un fotogrāfija, lai izpildīstādēm atvieglotu tās identificēšanu,
- iestādes veiktā riska novērtējuma rezultāti, kas pamato pieņemto pasākumu,
- riska novēršanai pieņemtā pasākuma darbības joma, raksturs, ilgums un turpmāk sekojošā rīcība,
- informācija, pēc kuras var identificēt preces izplatīšanas kanālus un izcelsmi, un cita informācija par tās izsekojamību.

Ja visa informācija nav pieejama, tas jānorāda un jāpamato, minot termiņu, kad tā tiks sniegta.

10.3. *Saskaņā ar 11. pantu sniegto paziņojumu apstrāde un izplatīšanas termiņi*

Valstu kontaktiestādēm jāziņo Komisijai par veiktajiem pasākumiem un rīcību iespējami īsā laikā un nekādā ziņā ne vēlāk par 15 dienām pēc tam, kad kompetentās iestādes ir pieņēmušas lēmumu par preču realizācijas vai lietošanas ierobežošanu riska dēļ.

Šo termiņus piemēro neatkarīgi no tā, vai ražotājs vai izplatītājs ir uzsācis pārsūdzības procedūru, vai uz to attiecas oficiālas publicēšanas prasība.

Komisija, pamatojoties uz paziņojumā ietvertu informāciju, novērtē, vai tas atbilst Kopienas tiesību aktiem un šīm pamatnostādņēm. Vajadzības gadījumā tā sazinās ar paziņotāju valsti, lai iegūtu papildu informāciju.

Komisija izplata paziņojumu citām dalībvalstīm 15 dienu laikā pēc tā saņemšanas, izņemot, ja tā nospriež, ka pasākums neatbilst prasībām. Šādā gadījumā Komisija informē dalībvalsti, kas uzsākusi rīcību, paskaidrojot secinājuma iemeslus.

Dalībvalsts, kas uzsākusi rīcību, var iesniegt paziņojumu vēlreiz, ņemot vērā Komisijas sniegtos komentārus.

Šīs procedūras ietvaros pārējām dalībvalstīm, kas saņem jaunu paziņojumu saskaņā ar 11. pantu, nevajag informēt Komisiju par savu rīcību pēc paziņojuma saņemšanas.

⁽¹⁾ OV L 187, 16.7.1988., 1. lpp.

10.4. *Praktiski noteikumi par paziņojumu sniegšanu saskaņā ar 11. pantu*

Kontaktstādes un Komisija tīmekļa vietni <https://reis.cec.eu.int/reis>, lai nodotu saskaņā ar 11. pantu sniedzamos paziņojumus. Šajā vietnē ir pieejama 11. panta paziņojumu standartveidlapa un interneta lietojumprogrammas lietošanas pamācība.

Ja ar minēto tīmekļa vietni rodas tehniskas problēmas, kontaktstādes var nosūtīt paziņojumus pa e-pastu Sanco-Reis@cec.eu.int vai pa faksu +322 29 64323, ja (un tikai tad, ja) to nav iespējams izdarīt pa e-pastu.

*I pielikums***PAZIŅOJUMA VEIDLAPA**

- pieteikums saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu
- pieteikums saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 12. pantu
- steidzamas rīcības pieprasījums no dalībvalstīm

VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

01. Paziņotāja valsts un kontaktpersona:

02. Paziņojuma datums:

PRECE

03. Preču kategorija un muitas kods:

04. Preces nosaukums, zīmols, cena un izcelsmes valsts:

05. Modeļa tips/numurs/svītru kods/partijas numurs:

06. Preces un tās iesaiņojuma apraksts/fotogrāfija (.jpg formātā):

07. Piemērojamie standarti vai noteikumi:

08. Atbilstības pārbaude:

RAŽOTĀJS

09. Ražotāja vai tā pārstāvja nosaukums, adrese un kontaktinformācija:

10. Eksportētāja/importētāja nosaukums, adrese un kontaktinformācija:

IZPLATĪTĀJS un MAZUMTIRGOTĀJS

11. Izplatītāju vai to pārstāvja nosaukums, adrese un kontaktinformācija:

12. Piegādātājs (veikals, lielveikals, pa pastu vai, izmantojot internetu) un galamērķa valstis:

APDRAUDĒJUMS

13. Riska veids:

14. Testēšanas/analīžu rezultātu kopsavilkums un secinājumi:

15. Notikušo nelaiemes gadījumu apraksts:

PIEŅEMTIE PASĀKUMI

16. Brīvprātīgie pasākumi (joma, raksturs un ilgums):

17. Obligātie pasākumi (joma, raksturs un ilgums):

PĀRĒJĀ INFORMĀCIJA

18. Papildu informācija:

II PIELIKUMS

Atbilde uz paziņojumu – pieteikumu saskaņā ar direktīvas 2001/95/EK 12. pantu

01. **Atbildes sniedzēja valsts un kontaktpersona:**
 02. **Atbildes datums:**
 03. **Paziņojuma numurs, paziņotāja valsts un preces nosaukums:**
 04. **Vai prece ir atrasta?** jā/nē
 05. **Riska novērtējums:**
 06. **Brīvprātīgie pasākumi** (joma, raksturs, ilgums un pamatojums):
 07. **Obligātie pasākumi** (joma, raksturs, ilgums un pamatojums):
 08. **Ilgums:**
 09. **Pārējā informācija:**
-

III PIELIKUMS

PAZIŅOJUMA VEIDLAPA ROTAĻLIETĀM

Lūdzu, atzīmēt attiecīgo aili:

☐ Paziņojums saskaņā ar 1988. gada 3. maija Direktīvu 88/378/EEK par rotaļlietu drošību – drošības klauzula	Izmantot veidlapas 1. un 2. daļu. Nosūtīt ar ES pastāvīgās pārstāvniecības starpniecību Komisijas ģenerālsekretāram, elektronisko kopiju nosūtīt uz Entr-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int.
☐ Paziņojums saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK par vispārējo preču drošību 12. pantu un saskaņā ar Direktīvas 88/378/EEK 7. pantu	Izmantot veidlapas 1. un 2. daļu. Nosūtīt, izmantojot https://reis.cec.eu.int/reis , kā arī uz ENTR-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int. Tā kā šis paziņojums atbilst arī drošības klauzulas prasībām, tas caur pastāvīgo pārstāvniecību jānosūta Komisijas ģenerālsekretāram.

1. DAĻA

DROŠĪBAS KLAUZULA SASKAŅĀ AR DIREKTĪVAS 88/378/EEK PAR ROTAĻLIETU DROŠĪBU 7. PANTU

Lūdzu, atzīmēt attiecīgo aili un norādīt iemeslus.

	Neatbilstības iemesls ir:	Pamatojums
	☐ neatbilstība 3. pantā minētajām pamatprasībām, ja rotaļlieta neatbilst standartiem (7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	
	☐ nepareiza standartu piemērošana (7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	
	☐ standartu nepilnības (7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	
PIEVIENTOTĀ PAPILDU INFORMĀCIJA		
	Testēšanas pārskatu, sertifikātu, pārbaūžu utt. kopijas	
	Valsts līmeņa pasākuma apraksta kopija	

2. DAĻA

- pieteikums saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 12. pantu
- steidzamas rīcības pieprasījums no dalībvalstīm

VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

01. Paziņotāja valsts un kontaktpersona:

02. Paziņojuma datums:

PRECE

03. Preču kategorija un muitas kods:

04. Preces nosaukums, zīmols, cena un izcelsmes valsts:

05. Modeļa tips/numurs/svītru kods/partijas numurs:

06. Preces un tās iesaiņojuma apraksts/fotogrāfija (.jpg formātā):

07. Piemērojamie standarti vai noteikumi:

08. Atbilstības pārbaude:

RAŽOTĀJS

09. Ražotāja vai tā pārstāvja nosaukums, adrese un kontaktinformācija:

10. Eksportētāja/importētāja nosaukums, adrese un kontaktinformācija:

IZPLATĪTĀJS un MAZUMTIRGOTĀJS

11. Izplatītāju vai to pārstāvju nosaukums, adrese un kontaktinformācija:

12. Piegādātājs (veikals, lielveikals, pa pastu vai, izmantojot internetu) un galamērķa valstis:

APDRAUDĒJUMS

13. Riska veids:

14. Testēšanas/analīžu rezultātu kopsavilkums un secinājumi:

15. Notikušo nelaimes gadījumu apraksts:

PIEŅEMTIE PASĀKUMI

16. Obligātie pasākumi (joma, raksturs un ilgums):

PĀRĒJĀ INFORMĀCIJA

17. Papildu informācija:

IV PIELIKUMS

VALSTU KONTAKTIESTĀDĒM NOTEIKTIE TERMIŅI

DARBĪBA	TERMIŅŠ (SKAT. 5. NODAĻU)
Nosūtīt Komisijai paziņojumus par ārkārtējām situācijām	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, trīs dienās
Paziņot Komisijai par pieņemtajiem lēmumiem un uzsāktu rīcību: — pēc iestāžu iniciatīvas nopietna riska gadījumā; — vienojoties iestādēm un ražotājiem un izplatītājiem.	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 10 dienās
Paziņot Komisijai par ražotāju un izplatītāju brīvprātīgajiem pasākumiem	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 10 dienās
Nosūtīt Komisijai informāciju par nopietniem riskiem, ko var nodot RAPEX sistēmā	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 10 dienās
Informēt Komisiju par iestāžu pieņemtajiem lēmumiem un veikto rīcību saistībā ar precēm, kas nerada nopietnu risku	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 15 dienās
Apstiprināt vai mainīt informāciju, kas tika sniegta vēl pirms pasākuma izlemšanas	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 45 dienās
Sniegt Komisijai aktualizētu informāciju par izziņotā pasākuma vai rīcības izmaiņām vai atcelšanu.	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, piecās dienās
Sniegt atbildi uz paziņojumu, kas pieprasa dalībvalstīm veikt steidzamu rīcību	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 20 dienās
Atbildēt uz paziņojumu par iestāžu pieņemtajiem lēmumiem un veikto rīcību, paziņojumu par pasākumiem un rīcību, par ko iestādes vienojušās ar ražotājiem un izplatītājiem, paziņojumu par ražotāju un izplatītāju brīvprātīgi veiktiem pasākumiem	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 45 dienās
Atbildēt uz paziņojumiem saistībā ar precēm, kas ražotas vai pirmoreiz laistas tirgū to teritorijā	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 15 dienās

V PIELIKUMS

KOMISIJAS KONTAKTIESTĀDEI NOTEIKTIE TERMIŅI

DARBĪBA	TERMIŅŠ (kopš Komisija saņēmusi informāciju)
Nosūtīt paziņojumus par ārkārtējām situācijām valstu kontaktiestādēm	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, trīs dienās
Paziņot valstu kontaktiestādēm par iestāžu pieņemtajiem lēmumiem un veikto rīcību, par pasākumiem un rīcību, par ko iestādes vienojušās ar ražotājiem un izplatītājiem, par ražotāju un izplatītāju brīvprātīgi veiktiem pasākumiem	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, piecās dienās
Nosūtīt valstu kontaktiestādēm informāciju par nopietniem riskiem, ko var sniegt RAPEX sistēmā	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, piecās dienās
Pārsūtīt valstu kontaktiestādēm paziņojumus, kas sniegti saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 11. pantu	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, 15 dienās
Nosūtīt atbildes uz paziņojumiem, kuros pieprasīta steidzama turpmākā rīcība no valstu kontaktiestādēm	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, trīs dienās
Nosūtīt atbildes uz paziņojumiem par iestāžu pieņemtajiem lēmumiem un veikto rīcību, paziņojumiem par pasākumiem un rīcību, par ko iestādes vienojušās ar ražotājiem un izplatītājiem, paziņojumu par ražotāju un izplatītāju brīvprātīgi veiktiem pasākumiem	Iespējami īsā laikā vai, ilgākais, piecās dienās
Nosūtīt atgādinājumu valstu kontaktiestādēm, kas nav sniegušas atbildi uz paziņojumu	45 dienās pēc sākotnējā paziņojuma nosūtīšanas